

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 129/14
v Luxemburgu 18. septembra 2014

Rozsudok vo veci C-549/13
Bundesdruckerei GmbH/Stadt Dortmund

Minimálna mzda požadovaná v rámci verejného obstarávania sa nemôže rozšíriť na pracovníkov subdodávateľa usadeného v inom členskom štáte, keď títo pracovníci uskutočňujú plnenia, ktoré sú predmetom zákazky, výlučne v tomto štáte

So slobodným poskytovaním služieb je nezlučiteľné vyžadovať vyplácanie minimálnej mzdy bez ohľadu na životné náklady v tomto inom členskom štáte

Zákon spolkovej krajiny Severné Porýnie-Vestfálsko (Nemecko) stanovuje, že niektoré verejné zákazky možno zadať len podnikom, ktoré pri predložení ponuky prevezmú záväzok, že svojim zamestnancom vyplatia za poskytovanie služieb minimálnu hodinovú mzdu vo výške 8,62 eura. Tento zákon sa snaží zabezpečiť, že pracovníkom bude vyplatená primeraná mzda, aby sa zabránilo „sociálnemu dumpingu“ a znevýhodneniu konkurenčných podnikov, ktoré poskytujú svojim zamestnancom primeranú mzdu.

Mesto Dortmund v rámci verejného obstarávania na verejnú zákazku digitalizácie dokumentov a konverzie údajov pre úrad územného plánovania na základe tohto zákona žiadalo, aby bola minimálna mzda vo výške 8,62 eura zaručená pracovníkom, ktorí sú zamestnaní subdodávateľom so sídlom v inom členskom štáte (v prejednávanej veci v Poľsku), ktorého chce uchádzač využiť a ktorí budú pri uskutočňovaní plnení, ktoré sú predmetom zákazky, pôsobiť výlučne v tomto štáte. Keďže príslušná nemecká komora pre verejné zákazky, na ktorú sa obrátil nemecký podnik Bundesdruckerei, ktorý mal záujem o verejnú zákazku, mala pochybnosti o zlučiteľnosti predmetnej právnej úpravy (ako bola uplatňovaná mestom Dortmund) s právom Únie, najmä so slobodným poskytovaním služieb, obrátila sa na Súdny dvor.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor odpovedá, že v takej situácii, o akú ide v prejednávanej veci, v ktorej uchádzač chce vykonať verejnú zákazku výlučne prostredníctvom pracovníkov zamestnaných subdodávateľom so sídlom v členskom štáte odlišnom od štátu, z ktorého pochádza verejný obstarávateľ, slobodné poskytovanie služieb bráni tomu, aby členský štát, z ktorého pochádza verejný obstarávateľ, ukladal subdodávateľovi povinnosť vyplácať pracovníkom minimálnu mzdu.

Súdny dvor v prvom rade konštatuje¹, že takáto právna úprava môže predstavovať obmedzenie slobodného poskytovania služieb. Uloženie povinnosti uplatňovať minimálnu odmenu subdodávateľom uchádzača so sídlom v inom členskom štáte, v ktorom sú minimálne mzdové tarify nižšie, predstavuje dodatočné ekonomické náklady, ktoré môžu zabrániť, obmedziť alebo urobiť menej atraktívnymi poskytovanie služieb v tomto druhom členskom štáte.

Súdny dvor však uvádza, že takúto právnu úpravu možno v zásade odôvodniť cieľom ochrany pracovníkov.

Takáto vnútroštátna právna úprava, ak sa uplatňuje len na verejné zákazky, však nie je spôsobilá dosiahnuť splnenie uvedeného cieľa, ak neexistujú náznaky, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že pracovníci, ktorí pôsobia v súkromnom sektore, nepotrebujú tú istú mzdovú ochranu ako pracovníci, ktorí pôsobia v rámci verejného obstarávania.

¹ Po tom, ako uviedol, že na rozdiel najmä od veci Rüffert (pozri rozsudok Súdneho dvora z 3. apríla 2008, [C-346/06](#), a TK č. [20/08](#)) sa táto vec netýka vysielania pracovníkov.

V každom prípade sa vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej v rozsahu, v akom sa uplatňuje na vec samu, zdá byť neprimeraná.

Takáto právna úprava tým, že stanovuje pevnú minimálnu mzdu, ktorá zodpovedá mzde požadovanej na účely zabezpečenia primeraného odmeňovania pracovníkov v Nemecku s ohľadom na životné náklady existujúce v tejto krajine, ale ktorá nezodpovedá životným nákladom v členskom štáte, v ktorom budú plnenia súvisiace s dotknutou verejnou zákazkou vykonané (v prejednávanej veci v Poľsku) a ktorá teda zbavuje teda subdodávateľov so sídlom v tomto členskom štáte možnosti využiť konkurenčné výhody vyplývajúce z rozdielov existujúcich medzi výškou príslušných miezd, ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na zaistenie dosiahnutia cieľa ochrany pracovníkov.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106